

ORGULL LILA

Era al brançal de casa esperant que la mama s'acabés d'arreglar i poder marxar cap a la plaça. La veritat és que allà on estava asseguda corria un airet molt bo i es sentia el cant dels ocells a la perfecció. Crec que eren orenetes. A l'estona, escolto el meu nom de fons que, tot seguit, m'avisava que la mama ja baixava.

Vam pujar caminant cap al centre del poble. Ja hi havien arribat totes les colles castelleres i els músics estaven preparats per començar la diada. Primer, van pujar els de Vilafranca; després, els de Torredembarra; tot seguit, els de Valls i, per últim, els d'Altafulla, que són els meus preferits perquè porten la camisa del color que més m'agrada, el lila. Aquell dia, el primer que van fer va ser un 4 de 5 amb pilar net, i els hi va sortir superbé. La mama em va pujar a sobre les seves aixelles perquè com hi havia tanta gent no hi veia i en el moment que l'enxaneta va aixecar el braç, em vaig preguntar a mi mateixa: Què es deu pensar estant tan amunt i rodejada de tanta gent que t'està mirant a veure si aixeques el braç o no? Té por d'estar tan amunt? Em vaig qüestionar molts dubtes, però no els hi vaig donar molta importància.

Recordo que aquell dia vaig marxar plorant cap a casa perquè havia gaudit tant de les festes del poble que no volia marxar, però la mama havia de fer el sopar i jo havia d'acabar uns deures i dutxar-me. En arribar a casa, en comptes d'acabar els deures, vaig fer un dibuix d'uns castellers i vaig dissenyar la meva pròpia camisa castellera. Era semblant a la dels d'Altafulla perquè, com ja he dit abans, m'encantaven.

Anys després, puc donar-li resposta a la pregunta que em feia fa uns anys. Quan ets a dalt, l'únic amb què penso és en no caure. També és divertit perquè veig les persones més petites i, entre elles, una mà i un somriure orgullós que em saluda. Finalment, donem peu al moment més satisfactori, què és quan arriba l'hora d'aixecar el braç embolicat d'orgull lila i tot seguit tothom m'aplaudeix. És una de les millors sensacions que he viscut i continuo experimentant amb unes quantes copes d'or a l'armari de la meva habitació.

Aina Parra Rafi

PRIMER PREMI JUVENIL
PRIMER CONCURS DE RELATS CASTELLERS, 2024